

starog i novog Zagreba, I, 1957. — T. Stahuljak i O. Klobučar, Pečnjaci starih gradova Susedgrada i Samobora, Tkalčićev zbornik, II, Zagreb 1958. — M. Despot, Križevačka manufaktura peći i suda u XVIII st., HZ, 1960, 1–4. — O. Klobučar, Zagrebačka tvornica keramičkog posuđa i peći Josipa Kalline, Iz starog i novog Zagreba, II, 1960. — Ista, Blanka Dužanec (katalog), Zagreb 1976. — M. Baričević, Stella Skopal (monografija), Zagreb 1978. — S. Staničić, Suvremena hrvatska keramika (katalog), Zagreb 1984. — M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986. O. Kl. i Ma. B.

KERDIĆ, Ivo, medaljer i kipar (Davor, 19. V. 1881 — Zagreb, 27. X. 1953). Završio bravarski odio Obrtne škole u Zagrebu 1899. U Parizu 1901. radi kao cizeler u ljevaonici umjetnina »Maison Moderne«. God. 1902–06. kao vanjski đak pohađa Umjetničko-obrtnu školu u Beču (prof. Schwartz), a 1905–11. studira na Specijalnoj školi za sitnu plastiku i medaljerstvo u klasi prof. Rudolfa Marschalla, gdje 1910. dobiva godišnju nagradu za kompoziciju. Na poziv R. Frangeša-Mihanovića dolazi 1913. u Zagreb i preuzima vođenje Ljevaonice umjetnina pri Akademiji. Od 1923. do umirovljenja 1947. profesor na Akademiji, gdje predaje obradu metala. God. 1951. izabran je za dopisnoga člana JAZU. — S. T. Krizmanom, I. Meštrovićem, H. Smrekarom i F. Klemenčićem osnovao je 1904. u Beču hrvatsko-slovensko likovno udruženje »Vesna«.

Bavio se gotovo svim kiparskim granama, a najbolje rezultate postigao je u medaljerstvu koje je i utemeljio kao zasebnu umj. disciplinu. Prvi radovi, koje stvara za vrijeme studija, pod jakim su utjecajem secesije (*Na tkalačkom stanu, Vera Pija Pilar, Ples Hrvata u Beču*). U zagrebačkome se razdoblju više okreće realizmu, dajući portretima izrazite psihološke oznake (*Vladimir Becić, Ksaver Šandor Gjalski, Petar Dobrović, J. J. Strossmayer, Vilko Gecan, Ivan Meštrović*). Na reversima dvostrukih medalja često obrađuje alegorijske sadržaje. Osim medalja, radio je i skice za novac za državu SHS (1918?), Kraljevinu Jugoslaviju (1937, 38), Banovinu Hrvatsku (1939), Nezavisnu državu Hrvatsku (1941, 43) i Jugoslaviju (1947, 48). Premda se najbolje izražavao u sitnoj plastici i medaljama izveo je i niz skulptura (*Zlatarovo zlato, Kamenita vrata u Zagrebu, Afroditu, Venera sa školjkom*), kao i seriju portreta (*Petar Knoll, Dr. Čepulić, Nada Martić-Martek, Anka Matko, Blagoje Bersa* i dr.). Radio je i nadgrobnne spomenike (obitelj Matko, Josip Hanuš, Dr. Milan Ogrizović, obitelj Matić) uglavnom alegorijskoga sadržaja, te javne spomenike među kojima zasebnu cjelinu čine djela vezana za sakralne objekte (timpanon kapele Krista Kralja na Mirogoju u Zagrebu, glavni oltar crkve Sv. Blaža u Zagrebu, oltar Bl. Nikole Tavlića, crkva Sv. Ćirila i Metoda u Jeruzalemu i dr.). Bavio se i primijenjenom umjetnošću te je u plemenitim metalima izveo niz ukrasnih predmeta (vrčevi, pladnjevi, pepeljare) i nakita (rektorski lanac zagrebačkoga Sveučilišta, lanac Velikoga meštra Družbe braće hrvatskoga zmaja i dr.). Samostalno je izlagao 1919 (Salon »Ulrich«, Zagreb) te 1936. na Numizmatičkome kongresu u Londonu. Retrospektivne izložbe priređene su mu u Zagrebu, 1958. u Modernoj galeriji i 1993. u Gliptoteci HAZU.

BIBL.: *Die Autobiographie*, Mitteilungen der Numismatischen Gesellschaft in Wien, Wien 1929, 29–30.

LIT.: A. Milčunović, Ivo Kerdić, Savremeni, 1912, 4. — A. Jiroušek, Ivo Kerdić, Vijenac, 1923, 12. — Lj. Babić, Ivo Kerdić, Obzor, 1931, 114. — I. Uzorinac, Medaljerski rad Ive Kerdića, Numizmatika, 1934, 2–4. — M. Peić, Ivo Kerdić, Bulletin Instituta za likovne umjetnosti, 1954, 1–2. — M. Montani, Kerdić (monografija), Zagreb 1958. — V. Zlamalik, Memorijal Ive Kerdića (katalog), Osijek–Zagreb 1980. — L. Roje-Depolo i V. Mažuran-Subotić, Ivo Kerdić (katalog), Zagreb 1993. V. M. S.

K. KERN, Motiv sa Save

I. KERDIĆ, Lovački vrč. Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt

KERESTINEC, selo blizu Zagreba. U selu rim. nadgrobnik s glavama pokojnika i natpisom Pontius...Marcus... Istoimeni dvorac počeo je graditi Petar Erdődy oko 1575. nakon što je napustio grad Okič. K. ima obilježja renesansnoga kaštela s 4 kule kružnoga presjeka na uglovima, a podignut je na povišenom platou okruženu jarkom. Unutrašnje dvorište okruženo arkadama u prizemlju i na katu. Pregradnjom u XVIII. st. izvedeno je trokrako stubište, a u XIX. st. uređen je engl. park s ribnjakom. Nakon potresa 1880. srušene su dvije kule. Od poč. XIX. st. promijenio je više vlasnika. L. D.

KERN, Krunoslav, slikar (Slavonski Brod, 2. XII. 1935 — 12. III. 1992). Polazio Višu pedagošku školu u Zagrebu (M. Veža), diplomirao na Pedagoškome fakultetu u Rijeci (1959). Pretežno slika akvareлом i pastelom krajolik i mrtvu prirodu (cvijeće). Izradio je cikluse akvarela s motivima iz Petrove gore (1974) i Jajca (1978), te ciklus ulja iz Kumrovcu (1977). Slikarski i emocionalno najjače je vezan uz Slavonski Brod i rijeku Savu. Slika vrlo senzibilnom skalom boja, dajući svojoj uglavnom realističkoj vizuri poetski, ponekad i nostalgican prizvuk. Samostalno izlagao u Slavonskome Brodu, Požegi, Sisku, Osijeku i Zagrebu.

LIT.: O. Švajcer, Predrag Gol — Kruno Kern (katalog), Slavonski Brod 1982. — J. Baldani, Krunoslav Kern — Đurđa Vilagoš (katalog), Zagreb 1988. — M. Čizmek, Krunoslav Kern (katalog), Zagreb 1991. O. Šr.

KERN, Marko, slikar (Slavonski Brod, 17. II. 1948). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1972. Slika slavonske krajolike i vedute grada Zagreba. Posebno mjesto imaju slike sa sakralnom tematikom. —

M. KERN, Konji

